

MAGMA-AKADEMIN 10 ÅR

MAGMA-AKATEMIA 10 VUOTTA

MAGMA-AKADEMIN 10 ÅR
MAGMA-AKATEMIA 10 VUOTTA

ORDFÖRANDES HÄLSNING

Håkan Mattlin

Tankesmedjan Magma's styrelseordförande

Globalt räknar vi idag med att det finns omkring 11 000 tankesmedjor (think tanks). De tidigaste uppstod i England under första hälften av 1800-talet medan den äldsta i USA verkande tankesmedjan, Carnegie Endowment for International Peace, grundades i Washington DC år 1910. Merparten av alla tankesmedjor har tillkommit efter år 1980.

I svenskan finns ordet tankesmedja belagt redan år 1898 i poeten Erik Axel Karlfeldts dikt Rimsmeden, även om han knappast avsåg dagens institutionaliserade idéproduktion.

En samhällelig institution eller en social innovation svarar i regel mot ett samhälleligt behov. Man kan se hur industrialiseringen – i dag globaliseringen – krävt allt mer av beslutsfattarna. Verkligheten blir allt mer komplicerad. Orsak och verkan är inte lika självklara som de var för hundra år sedan. Det har uppstått ett skriande behov av sådan kunskap som behövs i det praktiska samhällsbyggandet. Samtidigt har vetenskapen och universiteten kanske varit mera inåtvända än nödvändigt. Forskare har forskat - för forskare.

Centrala målområden för tankesmedjorna är ekonomi och politik, idag allt mer också miljö och säkerhetspolitik. Gråzonen mellan politik/beslutsfattande och vetenskaplig forskning är det verksamhetsfält där vi finner de flesta tankesmedjor. Så också i Finland. Här verkar idag omkring 20 institutioner vilka kan betraktas som tankesmedjor. Till denna kategori hänför jag

också sådana institutioner som i sitt namn upptar ordet forskning. Sålunda är de flesta ekonomiska forskningsinstitut liksom också Finlands utrikespolitiska institut mera att betrakta som tankesmedjor än som forskningsinstitutioner. En del av tankesmedjorna är mer eller mindre direkt knutna till de politiska partierna.

Vilken är då en tankesmedjas egentliga uppgift?

Det gäller framför allt att producera forskning och policyinriktade utredningar, det gäller att befordra opinionsbildning och idédebatt och politisk handling. Man hör allt mer om det skriande behovet av faktabaserad analys som grund för beslutsfattandet. Tankesmedjan fyller sin funktion bäst när den lyckas förädla och förmedla forskningsbaserad kunskap till policyinriktad handling.

Detta är också den kontext Tankesmedjan Magma verkar i. Magma har nu verkat i drygt sexton år - sexton synnerligen produktiva, framgångsrika år. Förutom ett hundratal skrifter och utredningar i aktuella samhällsfrågor har tankesmedjan anordnat ett stort antal öppna samtal samt kontakttillfällen. Magma både syns, hörs och känns.

För tio år sedan startade Magma också sin Magma-akademi. Magma-akademin är en årligt återkommande tvåspråkig kurs för samhällsintresserade unga vuxna. I praktiken är det alltså fråga om ett nätverksbygge över språkgränserna. Avsikten är att konkret belysa det tvåspråkiga Finlands administration, samhälle och kultur på ett mångsidigt sätt.

Akademin har idag nästan 220 alumner. En stor del av dem verkar nu i centrala uppgifter i samhället och har – som vi hoppas – i hjärtat och bakfickan också en fördjupad kunskap om de krav och önskemål ett tvåspråkigt samhälle ställer för att fungera fullt ut.

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Håkan Mattlin

hallituksen puheenjohtaja, Ajatuspaja Magma

Globaalisti laskien maailmassa on nykyään noin 11 000 ajatuspajaa. Ensimmäiset muodostuivat Englannissa 1800-luvun ensimmäisellä puoliskolla, ja Yhdysvaltain vanhin think tank, Carnegie Endowment for International Peace, perustettiin Washington DC:ssä vuonna 1910. Suurin osa ajatuspajoista on syntynyt vasta 1980-luvulla ja sen jälkeen.

Runoilija Erik Axel Karlfeldt käytti ruotsiksi sanaa 'ajatuspaja' (tan-kesmedja) jo vuonna 1898 runossaan 'Rimsmeden', mutta hän tuskin tarkoitti nykyisen kaltaista institutionalisoitua ajatusten ja ideoiden tuotantoa.

Yhteiskunnallinen instituutio tai sosiaalinen innovaatio syntyy ja vastaa yhteiskunnallisiin tarpeisiin. Teollistuminen aikanaan ja nykyinen globalisaatio ovat edellyttäneet päättäjiltä entistä enemmän, kun ympäröivä todellisuus muuttuu aina vain monimutkaisemmaksi. Syyt ja seuraukset eivät ole enää yhtä itsestään selviä kuin sata vuotta sitten.

Yhteiskunnan käytännöllisessä suunnittelussa ja rakentamisessa on huutava pula soveltavasta tiedosta. Samaan aikaan tiede ja yliopistot ovat kääntyneet ehkä tarpeettoman paljon sisäänpäin. Tutkijat ovat tutkineet – tutkijoille.

Ajatuspajojen keskeistä työkenttää ovat talous ja politiikka, kasvavassa mitassa myös ympäristö ja turvallisuus. Suurin osa aja-

tuspajoista sijoittuu politiikan/päätöksenteon ja tieteellisen tutkimuksen väliselle harmaalle alueelle. Näin on myös Suomessa.

Suomessa toimii parikymmentä ajatuspajoiksi laskettavaa instituutiota, joista osa kutsuu itseään tutkimuslaitoksiksi, kuten Ulkopoliittinen instituutti ja muutamat taloutta tarkastelevat laitokset. Osa ajatuspajoista on enemmän tai vähemmän sidoksissa poliittisiin puolueisiin.

Mikä sitten on ajatuspajan varsinainen tehtävä?

Ennen muuta tuottaa tutkimukseen tukeutuvaa tietoa ja toimeenpanoon tähtääviä selvityksiä, edistää perusteltua mielipiteen muodostusta, aatekeskustelua ja poliittista toimintaa. Ajatuspajat täyttävät parhaiten paikkaansa, jos ne onnistuvat välittämään ja jalostamaan perustutkimusten tuloksia kohti käytännön toimenpiteitä.

Myös ajatuspaja Magma nojaa näihin lähtökohtiin. Yli 16 varsin menestyksellisen vuoden aikana se on tuottanut satakunta kirjaa, raporttia ja selvitystä yhteiskunnalle ajakohtaisista kysymyksistä sekä järjestänyt suuren määrän avoimia keskustelu- ja kontaktitilaisuuksia. Magma näkyy, kuuluu ja vaikuttaa.

Kymmenen vuotta sitten Magma käynnisti Magma-akatemia. Se on koonnut vuosittain yhteen ruotsin- ja suomenkielisiä nuoria aikuisia, jotka ovat kiinnostuneita yhteiskunnallisista asioista. Kyse on käytännönläheisestä verkostoitumisesta kielirajojen ylitse. Kurssien tavoitteena on valaista monipuolisesti kaksikielistä Suomea, sen hallintoa, yhteiskuntaa ja kulttuuria.

Magma-akatemia käyneitä alumneja on jo lähes 220. Iso osa heistä on sijoittunut yhteiskunnassa keskeisiin tehtäviin, ja he – toivoaksemme – kantavat sydämessään ja toimissaan ymmärrystä siitä, mitä elävä kaksikielisyys edellyttää nykypäivän maailmassa. ●

CHEFENS BETRAKTELSE

Nils Erik Forsgård

chef, Magma

Tankesmedjan Magma grundades i Helsingfors under åren 2007 och 2008. Vi firar nu Magma-akademiens första decennium. Vi gör det med en stark fokusering på framtiden - men med ett öga mot det förflutna.

Det gäller nämligen att just under detta jubileumsår hålla en viss ordning på kronologin. För den är lite komplex. Låt mig förklara och ge en bakgrund.

En första version av Magma-akademin öppnades ren på hösten 2010. Den fokuserade på föreläsningsverksamhet och på tjänstemän, på svenskan och på landets tvåspråkighet. Det ordnades i ärendet några seminarier på Svartå slott. Det ordnades evenemang på olika ministerier. Det tillsattes också en understödjande delegation med flera kända samhällsaktörer. Delegationens första ordförande var Risto E.J. Penttilä. Han följdes lite senare av Juha Rantanen. Koordinator och sammankallare i detta initiala skede var Martina Harms-Aalto.

Magma-akademin år 2010 och 2011 var alltså inte en akademi eller ett nätverk för unga vuxna, något som den är idag, utan kan närmast beskrivas som ett slags föreläsningsverksamhet för en rätt bred målgrupp.

Det krävdes dock ett annat fokus för att få ordentlig fart på akademiverksamheten.

Detta fokus etablerades under åren 2012 och 2013. Då omvandlades akademien så sakteliga till en ungdomsakademi. Denna akademi riktades till unga vuxna i åldern 20-25 år, från hela landet. Den första akademikursen i denna nya form ordnades på våren 2014. Det var alltså Magma-akademien I. Och så har det sen fortsatt,

med undantag för att en hel akademikurs inhiberades på grund av coronapandemin år 2021. Därför landar vi alltså nu, summa summarum, i tio genomförda Magma-akademier sen år 2014.

Bakgrunden till ungdomsakademin var denna.

I Finland finns en rätt hög språkbarriär. Det betyder att svenskspråkiga tenderar umgås med svenskspråkiga och finskspråkiga med finskspråkiga. Detta strider egentligen mot allt förnuft, men en lika banal som självklar orsak är de två språken och generella språksvårigheter.

Vi sökte också föryngring.

Medelåldern på tankesmedjan Magmas seminarier under de första åren tenderade vara hög. Med akademien vände vi oss nu alltså explicit till unga vuxna. Ansökningarna strömmade in, från hela landet. Och så har det fortsatt, inte minst på grund av att vi efter några år också höjde deltagarnas maxålder till 30. Sen starten har vi varje år accepterat cirka 20 deltagare per akademi, under något år var de också 23, med en uttalad strävan efter geografisk och språklig fördelning. Med tiden har det visat sig att de som söker och sen blir antagna tenderar ha universitetsbakgrund eller vara universitetsstuderande. Det är kanske en ofrånkomlig utveckling i ett litet land som Finland.

Med Magma-akademien ville vi skapa naturliga nätverk över språkgränsen.

Akademien definierades därför som tvåspråkig. Det betyder att finskspråkiga får tala finska och svenskspråkiga får tala svenska, i alla situationer och skeden. Om de så vill. Det enda kravet är att man i tal och skrift kan förstå och ta till sig det andra nationalspråket.

*"Vi räknar med att
216 individer har
genomgått de tio
första akademierna."*

Bortsett från den viktiga språkdimensionen ville vi också skapa ett liberalt och öppet utrymme för fri diskussion och tankeutbyte, bortom partipolitisk bundenhet. Magma-akademin har alltså sen starten varit partipolitiskt obunden, på samma sätt som själva tankesmedjan. Finland står inför många utmaningar, inte minst relaterade till demografi, arbetskraft och invandring. Såttillvida påminner Finland förstås om många andra europeiska länder. När akademien grundades förekom ingen vettig offentlig diskussion om dessa frågor, inte heller kring frågan vad som händer när en etablerad språkgrupp eller minoritet (de facto, inte de jure) som den svenskspråkiga får sällskap av hundratals nya språkgrupper och minoriteter. Detta för att nu bara nämna några av de teman vi då såg som aktuella och som motiverade grundandet både av Magma och Magma-akademin år 2014.

Akademien är uppbyggd i modulform.

Varje kurs innehåller numera tre moduler och en avslutande studieresa. Kurserna har hållits i Magmas utrymmen i centrala Helsingfors, en gång per år. Ett övergripande fokus har legat på opinionsbildning, inrikespolitik, utrikespolitik och på nationella och globala ekonomiska frågor. Men diskussionen har varit fri och flödande, på båda språken. Det har ibland varit trångt och varmt i utrymmena, men denna värme och en viss trängsel har också bidragit till att skapa en särskild närhet mellan deltagarna. Det hoppas vi åtminstone.

Vi räknar med att 216 individer har genomgått de tio första akademierna. Av dessa har 60 procent beskrivit sig själva som finskspråkiga, trettio procent som svenskspråkiga och den resterande tiondelen har definierat sig som tvåspråkiga. Andelen självidentifierade tvåspråkiga har kraftigt ökat med åren.

Vad gäller könsfördelningen sen har cirka 70 procent av kursdeltagarna varit kvinnor. Vill man säga något om detta kan man

säga att ansökningarnas kvalitet också tenderat vara högre när de är skrivna av kvinnor. Söker man ett slags geografisk positionering kan man säga att den genomsnittliga akademideltagaren har varit en finskspråkig kvinna från trakterna kring Tammerfors. Det är en lätt förenkling, förstås, men det ger nog en indikation som kan vara av visst värde också för andra svenskspråkiga institutioner.

Under årens lopp har akademiverksamheten utvecklats på olika sätt. Jag nämner bara det nordiska alumnsamarbetet med Timbro i Stockholm och Civita i Oslo och, framöver, också med CEPOS i Köpenhamn. De nordiska alumnträffarna har varit mycket populära, och meningsfulla, även om deltagarantalet kanske sviktat en del under årens lopp. Resekostnader är inte alltid enkla att bära för människor i slutskedet av sina studier eller i början av en karriär. Men det nordiska nätverket finns kvar, det lever i allra högsta grad, och denna form av samarbete över nordiska språkgränser känns numera rätt självklar.

Responsen på akademien har generellt sett varit mycket god. Lite skämtsamt brukar vi säga att andelen som efter genomgången kurs säger sig vara nöjda eller mycket nöjda närmar sig nordkoreanska nivåer. Eller åtminstone DDR-nivåer. Vårt intryck och vår förhoppning är att de allra flesta som gått akademien har gjort det med behållning eller åtminstone med insikter för livet. Samtidigt måste man vara försiktig med generaliseringar. Varje enskild kurs består av ett tjugotal självständigt tänkande individer, kritiskt tänkande individer, med varierande bakgrund och livserfarenhet. Det har således också förekommit kritik. Någon har ansett oss vara för liberala i invandringsfrågan. Någon har ifrågasatt det öppna och breda partipolitiska spektret. Någon har klagat på den cateringmat som serverats. Någon har protesterat mot att det också bjudits bag-in-box-vin i samband med kvällsmiddagarna. Någon har tagit illa vid sig av skämt och hu-

mor. Med andra ord: vi befinner oss i riktiga människors värld, i 2020-talets Finland och Europa.

I detta sammanhang finns orsak att uppriktigt tacka alla våra högklassiga och engagerade föreläsare genom åren. Liksom våra fyra finansiärer, eller Svenska kulturfonden, Svenska folkskolans vänner, Konstsamfundet och Tre Smeder. Det är de som möjliggör hela akademien. Det finns också, inte minst, orsak för mig att tacka alla de som under årens lopp har agerat koordinatörer och sammanhållare för de enskilda akademikurserna. Koordinatorerna har varit, nämnda utan någon särskild inbördes eller kronologisk ordning: Krista Holmberg, Katarina Siltavuori, Linda Kaseva, Antonia Westerholm, Christian Sourander, Linda Mellner, Annica Sigfrids och, idag, Henrika Jakobsson. Alla dessa nämnda personer har kommunicerat med deltagarna, agerat värdar eller värdinnor under kurserna, hållit koll på programmet och sett till att deltagare och föreläsare mått så bra de kunnat.

Sen några år struktureras alumnverksamheten med hjälp av en frivillig alumnstyrelse som organiserar after work-evenemang, föreläsningar och seminarier. Vi gläder oss över detta. För ett par år sen kompletterade vi också akademien med en engelskspråkig motsvarighet kallad Magma Academy. Den är riktad till några av alla de tiotusentals individer som anländer nya till Finland varje år. Upplägget är i princip det samma som för Magma-akademien, men infallsvinkeln är en annan. Målet är att informera om samhällslivet och arbetslivet och om livsmöjligheter på svenska i Finland. I något av samma anda ordnade Magma under ett par år i mitten av 2010-talet också en Liberal Academy. Detta gjordes i samarbete med European Liberal Forum i Bryssel, och delvis med Liberaali Akatemia i Tallinn. I denna engelskspråkiga akademi deltog unga människor från hela Europa.

Magma-akademin grundades inte i ett geografiskt vakum. Vi sneglade lite grann västerut då, under åren kring 2014, och delvis mot Timbro och Stureakademin. Tillsammans med styrelseaktiva Gunvor Kronman åkte jag i ett skede över till Stockholm och träffade Timbros dåvarande VD Maria Rankka. Lite senare blev Rankka invald i Magmas styrelse.

Stureakademin hade i början av 2010-talet funnits redan i många år. Men vi kopierade inte, förutom kanske då idén med en studieresa. Studieresorna går för vår del till platser (Bryssel, Köpenhamn) där framtiden bokstavligen formas och skapas.

Och deltagarna i våra kurser, ja, de är på något sätt framtiden personifierade. ●

EN FINANSIÄRS HÄLSNING

Sören Lillkung

VD, Svenska kulturfonden

Svenska kulturfonden har varit med och finansierat tankesmedjan Magma sedan den grundades 2008. Det har varit intressant att följa med hur Magma med åren modigt utvecklat nya verksamhetsformer som stöder och berikar grunduppdraget.

Den tvåspråkiga Magma-akademin har, sedan starten 2014, haft stor betydelse för de unga deltagarna vilket olika utvärderingar påvisar. Bland akademins unga målgrupp hittar vi morgondagens beslutsfattare. Magma-akademin har också stärkt Magmas trovärdighet och synlighet.

Magmas grunduppdrag är att genom samhällsdebatt och idéutveckling kring det svenska i Finland samt i kraft av kunskapsanalys och kunskapsförmedling skapa underlag för finlandssvenska och nationella beslutsfattare.

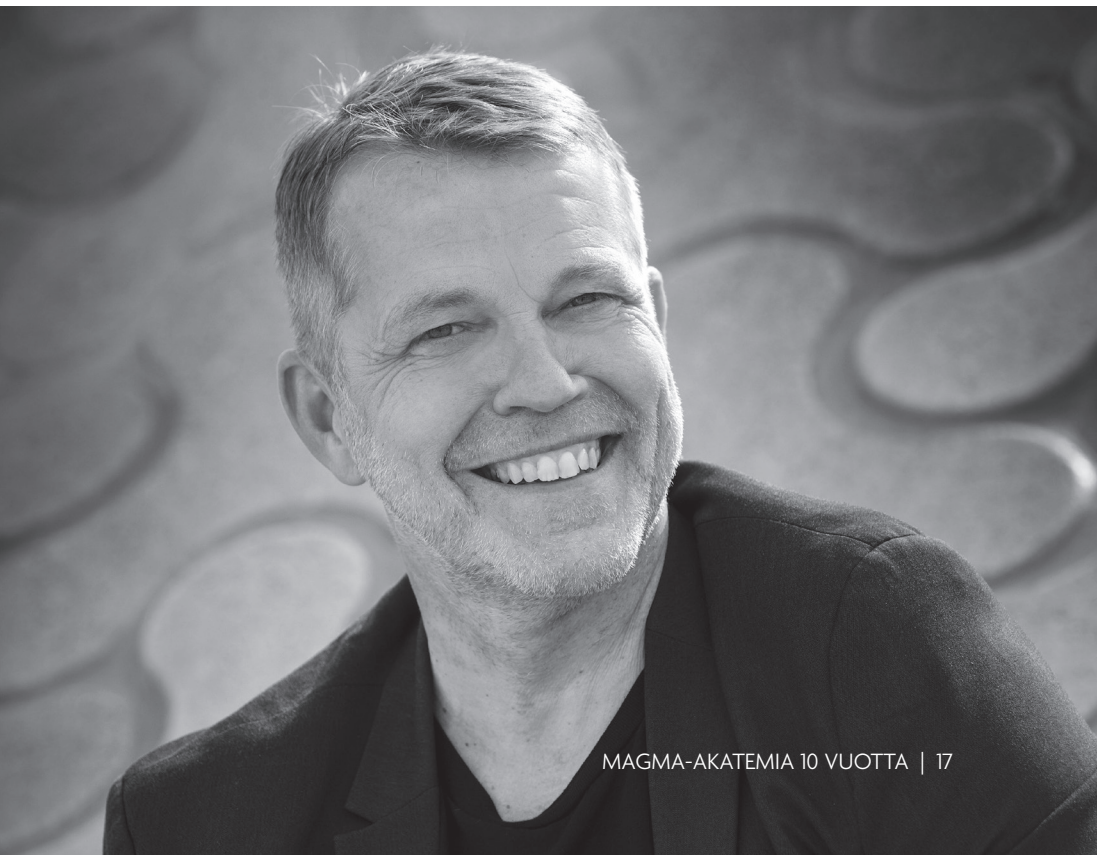
Svenska kulturfonden sjösatte sommaren 2018 den strategiska satsningen "Hallå!". Syftet var att stärka kontaktytorna mellan nationalspråken i Finland. Genom olika projekt fick människor från båda språkgrupperna mötas och samverka för att bättre förstå varandra. "Hallå! " lyckades väl och är idag en permanent bibragsform också för andra språkgrupper.

I samma anda bygger Magma-akademin och systemen Magma-Academy nätverk över språkgränserna.

Inom Magma-akademien får unga vuxna med hjälp av kunniga föreläsare och studiebesök fördjupa sig i aktuella samhällsfrågor – från opinionsbildning till statsförvaltning. Nätverken, och den kritiska massa de bildar, blir i bästa fall bestående och leder till gränsöverskridande kapacitetsuppbyggnad. Magma-akademien visar vägen för liknande satsningar.

FN:s framlidne generalsekreterare Dag Hammarskjöld säger: "Den längsta resan är resan inåt". Magma-akademien ger unga människor möjlighet att tillsammans ta sig tid för den här viktiga resan. Resan sker därtill på flera språk vilket med säkerhet tillför resan färgrika och polyfona dimensioner. I mänskliga möten innebär olikhet och diversitet alltid en möjlighet.

Svenska kulturfonden önskar Magma-akademien onnea ja menestystä kun matka jatkuu!

MAGMA-AKATEMIA 10 VUOTTA – RAHOITTAJAN TERVEHDYS

Sören Lillkung

VD, Svenska kulturfonden

Svenska kulturfonden on osallistunut ajatuspaja Magman rahoittamiseen sen perustamisesta vuodesta 2008 lähtien. On ollut kiinnostavaa seurata, miten Magma on sittemmin rohkeasti kehittänyt uusia toimintamuotoja, jotka tukevat ja rikastuttavat ajatuspajan perustehtävää.

Useat evaluoinnit osoittavat, että vuonna 2014 käynnistetyllä kaksikielisellä Magma-akatemiolla on ollut suuri merkitys. Kohderyhmänä olevat nuoret ovat huomispäivän vaikuttajia ja päättäjiä. Akademia on myös vahvistanut Magman uskottavuutta ja näkyvyyttä.

Magman tehtävänä on ruokkia ruotsin kieleen ja ruotsinkielisyyteen liittyvää keskustelua Suomessa tuottamalla, analysoimalla ja välittämällä sitä koskevaa tietoa, joka palvelee sekä suomen-ruotsalaisia että kansallisia päätöksentekijöitä.

Kesällä 2018 Svenska kulturfonden panosti strategiseen projektiin ”Hallå!”, jonka tarkoituksena oli vahvistaa kontaktipintoja Suomen kahden kansalliskielen välillä. Monenlaiset projektit toivat ruotsinkielisiä ja suomenkielisiä yhteen ja paransivat keskinäistä ymmärtämystä. ”Hallå!” onnistui hyvin, ja se tarjoaa nykyään vakituisen tukimuodon myös muille kieliryhmille.

Magma-akatemia ja sen sisar englanninkielinen Magma Academy rakentavat vastaavassa hengessä verkostoja yli kielirajojen.

Magma-akatemia johdattaa nuoria aikuisia syventymään yhteiskunnan ajankohtaisiin kysymyksiin asiantuntevien alustajien ja kiinnostavien tutustumiskäyntien avulla. Osanottajat paneutuvat mielipiteen muodostumiseen, vaikuttamiseen ja julkiseen hallintoon.

Parhaassa tapauksessa näin muodostuvat verkostot ja niiden tuottama kriittinen massa luovat pysyvää kykyä rajoja ylittävään toimintaan. Magma-akatemia näyttää tietä samankaltaisille sijoituksille tulevaisuuteen.

YK:n edesmenneen pääsihteerin Dag Hammarskjöldin sanoin ”matkoista pisin on matka sisäänpäin”. Magma-akatemia tarjoaa osanottajilleen mahdollisuuden ottaa aikaa tuolle tärkeälle matkalle yhdessä toisten nuorten kanssa. Monikielisyys tuo siihen varmasti sekä lisäävyjä ja värikkyyttä että erilaisia ulottuvuuksia, jotka aina avaavat inhimillisessä kanssakäymisessä uusia mahdollisuuksia.

Matkan jatkuessa Svenska kulturfonden toivottaa Magma-akatemialle onnea ja menestystä! ●

ALUMNI (2014)

Sara Salomaa

Viestintäpäällikkö finanssialalla

Kävin Magma-akatemian vuonna 2014. Kun katsoo aikaa taaksepäin, tuntuu että 2010-luvun alku poikkeaa hämmentävän monella tapaa nykyisestä. Sitä miettiessä jopa hieman hävettää. Omassa viiteryhmassäni, parikymppisten kaupunkilaisten keskuudessa ei puhuttu kuin sivulauseissa ympäristöstä tai ilmastomuutoksesta. Tulevaisuususkko oli vahva ja vallalla oli varsin liberaali, suvaitsevainen ja toisia kunnioittava ajattelutapa. Nyt, yli kymmenen vuotta myöhemmin tuo tuntuu kaukaiselta. Maailma on raaistunut tai ainakin se tuntuu siltä.

En ole suomenruotsalainen, mutta olen lapsesta saakka altistunut ruotsin kielelle ja ymmärrän sitä hyvin. Silti meno akatemian ensimmäiseen tapaamiseen jännitti hieman. No, jännitys karsiutui ensimmäisen vartin aikana. Vastassa oli sydämellisiä ja avoimia nuoria ihmisiä, jotka aidosti halusivat tutustua toisiinsa ja oppia kiinnostavilta vierailta uutta. Tapaamiskerta toisensa perään, olin hämentynyt, miten laadukkaat puhujat kurssille oli saatu. Saimme mahdollisuuden kuulla ja keskustella sellaisten ihmisten kanssa kuin Sixten Korkman, Matti Vanhanen, Tuuli Kaskinen, Karina Jutila, Anna-Maja Henriksson ja Heikki Hiilamo. Oli etuoikeus päästä tällaiseen mukaan.

Olin omalla kurssillani harvoja jo vahvasti työelämässä olevia nuoria. Valtaosa opiskeli yhä, itse olin ollut jo jonkinlaisissa asiantuntijatoissa useamman vuoden. Koin hetkittäin itseni vähän tädiksi, mutta ennenkaikkea olin ihmeissäni 20-vuotiaiden

*"Muistan akatemiasta
useamman nuoren
ihmisen, joiden kohdalla
mietin että vau,
tuo tyyppi pääsee
vielä pitkälle."*

laajasta ymmärryksestä ja kovasta palosta yhteiskunnallisia asioita kohtaan. Se meitä kaikkia yhdisti ja siksi tunnelma tapaamiskerroilla oli niin mahtava.

Muistan akatemiasta useamman nuoren ihmisen, joiden kohdalla mietin että vau, tuo tyyppi pääsee vielä pitkälle. Niin he ovat myös päässeet. Olen seurannut mielenkiinnolla akatemiassa tutuiksi tulleiden ihmisten elämää ja toki omaan kaveripiiriini on myös jäänyt useampi heistä. Loppujen lopuksi kaikista tärkeintä Magma-akatemian kaltaisessa ajanjaksossa ovat aina ihmiset. Se, että on mahdollisuus tavata samanlaisista asioista kiinnostuneita, valveutuneita ja avoimia ihmisiä on upea lahja. Siitä lausun vielä kerran kiitokset Magma ajatuspajalle!

Oma polkuni on Magma-akatemian jälkeen vaihtunut politiikan taustatehtävistä ja toimittajan hommista viestinnän tehtäviin. Olen ajautunut järjestö- ja säätiömaailman kautta konsultin töihin ja muutaman koukkauksen kautta nykyiseen tehtävääni työeläkeyhtiössä. Työhistoriani punainen lanka on jonkinlainen yhteiskunnallinen merkitys. Olen onnekas, kun olen päässyt hyödyntämään omaa ymmärrystä ja kiinnostusta laajempiin yhteiskunnallisiin kokonaisuuksiin. Oma toiveeni työelämää kohtaan on se, että oma työni edesauttaisi jollain tavalla suomalaisten yritysten ja Suomen kasvua. Tälle yhteiskunnalle toivon enemmän avoimuutta ja kokeilemisen kulttuuria. Myöskään hitunen lisää huumoria ja hassuttelun henkeä tuskin olisi meille pahitteeksi. ●

FÖRELÄSAREN (OPINIONSBILDNING)

Tove Lifvendahl

politisk chefredaktör vid Svenska Dagbladet

I vuxen ålder lärde jag mig att väva. Ett hantverk som funnits med människan sedan urminnes tider. De som uppfann de första flätade väskorna av gräs och annan växtlighet gav människoarten en livsviktig fördel: möjligheten att inte bara själv äta det man fann, utan även bära med sig föda till sin flock. Det hade betydelse för vår arts överlevnad.

Vävnadens historia rymmer funktionalitet – kläder, vindskydd, fiske- och fångstredskap, liksom all hushållstextil – men även människans behov av berättande. Beskrivningarna av livet och religionen som initialt berättades genom hållristningar tog sig sedan uttryck i bildvävar. Överhogdalsbonaderna från Härjedalen är utförda i snärjväv, vilket har förekommit i Europa sedan stenåldern. Bonaderna är daterade till brytningstiden mellan hednisk och kristen tid, och betraktas som en av Europas stora kulturskatter.

För mig är vävningen ett språk bland många, det talas genom händerna och själen, med ett visst krav på koncentration, inlevelse och matematisk förmåga. Och det är ett språk som i likhet med annat som skapas med händerna, korsbefruktar det tänkande arbete jag utför genom det talade och skrivna språk som utgör mina främsta arbetsredskap.

En väv kräver ordning och reda i tanken för att ens kunna skapas. Frågan ”hur lång tid tar det att väva en matta?” kan besvaras med en kort föreläsning; själva vävandet, att föra skytteln fram och åter

mellan omtrampningarna av solven och bomslagen, kan ta olika lång tid beroende på hur avancerad väven är. En mindre trasmatta vävs på några timmar. Men innan vävningen av inslag kan påbörjas, krävs en uppsättning av väven, och det är tidskrävande.

Först det spatiala: att kunna se det som ännu inte är, men som skulle kunna bli. Det finns färdiga vävnotor – instruktioner – som om man följer dem, leder till ett på förhand förväntat resultat. Men det går också att skapa fritt. Självt har jag funnit det mycket tillfredsställande att kunna fundera på vad som skulle passa i färg och form på en bestämd plats i mitt hem, och sedan skapa just det, i stället för att springa runt och förgäves hitta vad jag söker i butikernas befintliga utbud av hemtextilier.

Sedan kommer matematiken; räkna och uppskatta materialåtgång utifrån tyglängd. Därefter varpning av de trådar som ska löpa genom hela väven och utgöra dess fundament. Sedan ska alla trådar sorteras i rätt ordning, och placeras i olika solv (trådbehållare) för att kunna ge önskat utfall när de lodräta trådarna i varpen korsas med vågräta inslag, utifrån den ordning som fott-ramporna anger. Ju fler trådar, desto större risk att göra fel. Om varptrådarna är 976 till antal, räcker det med att en enda tråd ligger i fel solv eller på fel sida skälet, för att väven ska bli defekt.

Att bilda opinion är ett annat språk, men likaledes ett kreativt skapande. Här behövs också ordning och reda i tanken, för att det ska bli något av värde i andras ögon. Den som inte har tänkt hela vägen, kommer att framlägga ett undermåligt inlägg, och det kommer att synas.

Och i opinionsbildning duger det inte att lägga fram något precis likadant som andra redan har gjort; här krävs en personlig och unik insats för att skapa värde. Man kan inspireras av ett mönster, men inte använda exakt samma färgnyans.

Det är också med opinionsbildningens hantverk som med alla andra hantverk; man måste först bemästra grunderna, innan man kan kliva utanför ramarna. Man kan bryta mot reglerna – när man har visat att man behärskar dem. Den som har hög trovärdighet som avsändare kan kosta på sig friheter som den utan uppbyggt förtroendekapital inte medges.

På utställningen som avgångseleverna på Handarbetets vänner satte upp i maj, "Paralleller – En textil utställning", visades elva arbeten. Somliga utgjordes av klassiska och stilrena vävtekniker i yppersta material, annat var iögonfallande kreativt och fantasi-fullt. Men i grunden visade de alla att de behärskade hantverket oklanderligt. I den förvissningen blir beundran för det gränsöverskridande större, än om betraktaren känner sig tveksam över om det bakom det spektakulära finns en solid grund.

I allt större utsträckning har jag också kommit att betrakta livet som en väv. I vissa faser lägger man medvetet in något unikt – en silvertråd – men oftare väver man bara in de olika materialen man har tillhanda varje dag och ser först efter ett tag vad bilden föreställer. (Det är vid sådana avstämningar, inte sällan vid jämna årsdagar, som somliga hamnar i kris, andra bestämmer sig för att byta bana, bryta upp ur relationen eller formulera en bucket list, och där tanken att konsultera en livscoach kan uppstå.)

Återbrukat livsmaterial har ett särskilt och sällsamt värde; det oväntade mötet i tonåren som man i vuxen ålder inser medförde en impuls som ledde vidare till ett livsavgörande beslut. Alla människor man mött som på olika sätt givit färg och form åt väven. Hur alla ens egna beslut och göranden bidragit till att forma en själv och andra. Och hur de goda och dåliga handlingarna har en tendens att återvända i någon form. Karma, som det heter.

*"I allt större utsträckning
har jag också kommit att
betrakta livet som en väv."*

Då och då brister en varptråd; livet är oförutsägbart. Den måste ganska omgående tas om hand för att inte hela väven ska förlora sin konstruktion. Man svär, kanske gråter, och reparerar. Lagningen kanske syns, om man tittar närmare, men ju äldre man blir, desto mer uppskattar man brokigheten i bilden.

Något av det finaste som finns är att få bidra med inslag i andras vävar. Som föreläsare på Magma-akademien har jag haft förmånen att få träffa yngre finska personer som utvecklar sin förmåga att tänka och uttrycka sig. Jag har fått läsa och ge respons på deras essäer, och föreläst och samtalat med dem om opinionsbildning. Vi har diskuterat frågor som är viktiga, som hur perspektiven förändras när ens hemlands relationer byter skepnad. Eller vad som händer med självupplevelsen när landets befolkning förändras. Hur den egna väven påverkas av sådant som står utom ens makt.

Hem från dessa möten har jag rest med påfyllnad av tankematerial till min egen produktion; med nya insikter om hur somliga av grannarna tänker. Påmind om att vi, trots att vi geografiskt och historiskt står varandra närmast i världen, ändå kan ha ganska olika perspektiv. Det är ödmjukande och lärorikt.

En tid efteråt ska det visa sig, när jag har motsvarande samtal med unga svenskar, att jag förmedlar några av tankarna som växte fram i samtalen med dem jag mötte i Finland. Och ännu lite längre fram, har dessa samlade intryck blivit en del av det jag kan föra med mig in i ett samtal som handlar om säkerhetspolitiken ur ett generationsperspektiv. Möten som uttryckligen arrangeras för förmedlande av kunskap från äldre till yngre har nämligen den förnämliga bonuseffekten att yngre också förmedlar till äldre.

Återkommande gör jag också vad jag betraktar som en samhällelig plikt och yrkesverksammas privilegium, och tar emot elever på arbetslivspraktik. De går i åttonde klass i grundsko-

lan och befinner sig i gränslandet mellan barn och vuxen. Deras värld är ännu till stor del full av vita, utforskade fläckar. Efter en eller två veckor har en av fläckarna fått lite konturer och färg.

För somliga innebär det en stor sak att rent geografiskt åka från ett förortsområde till city; andra har redan sett många länder i världen. Även dessa möten där vi bidrar med inslag till varandras vävar, ger ringar på vattnet på de stundom mest överraskande sätt.

Och tanken på att jag kan ha möjliggjort för en ung människa – i Stockholm eller i Helsingfors – att upptäcka något nytt om sig själv eller samhället, och kommit vidare i sin personliga eller professionella utveckling, är riklig belöning. Ty vederbörande kommer i sin tur att göra något av värde för andra, i något annat sammanhang.

En film som kom för nästan ett kvarts sekel sedan beskriver hur det fungerar. "Skicka vidare" blev den svenska översättningen av Pay it forward (2000) med Haley Joel Osment i huvudrollen som skolpojken Trevor. Han får i uppgift av sin samhällskunskapslärare, spelad av Kevin Spacey, att fundera ut sätt att förändra världen.

Trevors idé är att göra något gott för tre andra personer – men det måste vara något som de inte klarar av själva. Mottagarna av de goda gärningarna får inte göra Trevor en gentjänst, utan uppmanas att skicka vidare "gentjänsten" till tre andra personer. Ett slags kedjebrev som skapar stora och goda cirklar, och så småningom får en avgörande betydelse för Trevors hårt arbetande och alkoholiserade mor, gestaltad av Helen Hunt. Karma.

Fiktionen har genom forskarsamhällets försorg visa sig vara på riktigt; vid institutionen för sociologi vid Cornell University undersöktes 2014 ett antal uppmärksammade "skicka vidare"-händelser. Man fann att om vi själva har gynnats av någon annans generositet, blir vi mer benägna att göra något för någon annan

– men det är inte avgörande. Det mest motiverande är om vi tror att handlingen gör någon skillnad.

Att under tio års tid systematiskt ha hjälpt unga vuxna att utveckla sin förståelse för samhället, och förmåga att artikulera sina tankar, är ingen liten sak. Så agerar bara den som äger insikt om att idéer spelar roll, men vet att det är människor som gör skillnaden. Och som har förståelse för konsten att väva. ●

LUENNOITSIJJA (MIELIPIDEVAIKUTTAMINEN)

Heikki Aittokoski

ulkomaantoimittaja, Helsingin Sanomat

Vedin ensimmäisen koulutukseni Magma-akatemiassa tammi-kuussa 2019, ja silloinen viestinvaihto Magman työntekijän kanssa on minulla tallessa. ”Kiitos vielä kutsusta Magma-akatemiaan”, kirjoitin jälkeenpäin. ”Oli kiva käydä, fiksuja opiskelijoita!”

Viesti kiteyttää ajatukseni yhä vain. Olen nyt käynyt pitämässä Magma-koulutuksen neljänä vuonna.

Opetuskieleni on ollut suomi, mutta Magman ruotsinkielinen/kaksikielinen miljöö ei tietenkään ole jäänyt epäselväksi. Tämä on herättänyt minussa ajatuksia, joihin palaan kirjoitukseni lopuksi.

Magma-akatemian osallistujat ovat aina olleet motivoituneita, mikä puolestaan motivoi kouluttajaa. Näin ei ole läheskään joka paikassa, jossa olen käynyt opetusta antamassa. Magman opiskelijoiden keskittymisestä huomaa heti, että he ovat nimenomaan halunneet akatemiaan.

Olen ammatiltani ulkomaantoimittaja ja tietokirjailija. Magmaassa olen yrittänyt jakaa osaamistani niin paljon kuin muutaman tunnin opetusjaksossa pystyy. Koulutukseni on jakautunut kahteen osaan: ensin on parin tunnin työpaja kirjoittamisesta, sitten pidän tunnin luennon ulkomaantoimittajan työstä.

*"Magma-akatemian
vahvuus tulee
luennoillakin
ilmi erityisesti
keskusteluosuudessa."*

Ensin muutama sana kirjoittamisesta.

Työpajani lähtökohtana ovat opiskelijoiden kirjoittamat esseet. Monet opiskelijoista ovat jo kehittyneitä kirjoittajia, joiden teksteissä ei ole suurempaa huomauttamista. Niille, joilla on enemmän petrattavaa, annan täsmällisempää palautetta kirjallisesti.

Yleensä koolla on noin kymmenen suomenkielisen opiskelijan porukka. Siksi pyrin tekemään yksittäisistä esseistä havaintoja, joista olisi hyötyä mahdollisimman monelle. Esimerkkinä voisin mainita vaikka ”ryteikkövirkkeet”. Niillä tarkoitan virkkeitä, joihin on upotettu niin monta sivulausetta, että luetun ymmärtäminen vaikeutuu. Ylipäättään painotan juuri kerronnan selkeyttä. Oletan useiden akatemialaisten päätyvän vaikutusvaltaisiin tehtäviin. Niissä hyvät viestintätaidot ovat kullannarvoisia. Suomessa piisaa surullisia esimerkkejä johtajista ja asiantuntijoista, jotka eivät osaa puhua tai kirjoittaa helppotajuisesti.

Kirjoittamistyöpajassa syntyy joka kerta niin vilkas keskustelu, että aika loppuu kesken. Se on tietysti hyvä merkki.

Luento-osuudessani kerron ulkomaantoimittajan työstä ja sitä kautta maailmantilanteesta. Viime kertoina pääpaino on ollut suurvaltasuhteissa ja Venäjän hyökkäyssodassa Ukrainaan.

Magma-akatemian vahvuus tulee luennoillakin ilmi erityisesti keskusteluosuudessa. Opiskelijat ovat uteliaita, hyvin informoituja ja hereillä sekä kirjaimellisesti että älyllisesti.

Valveilla oleminen ei ole itsestäänselvää. Luentovaiheessa opiskelijoilla on yleensä pitkä päivä takana. Silti kysymyksiä ja kommentteja on tavannut tulla melkeinpä tulvimalla. Kouluttajalle tilanne on todella hieno.

Kannatan lämpimästi Magma-akatemiaa kaltaisia mahdollisuuksia uuden oppimiseen. Suomen menestys perustuu tietenkin koulutukseen. On arvokasta, että Magma-akatemiassa nuoret pääsevät oppimaan eri alojen huippuasiantuntijoilta. Hihaan tarttuu vuo-
renvarmasti uusia ajatuksia ja kontakteja – ja ehkä myös kielitaitoa.

Palaan Magman kaksikieliseen miljööseen oman elämäkokemukseni kautta. Ajattelen kateudensekaisin tuntein, kuinka suuri hyöty minulle olisi opiskeluvaiheessa ollut Magma-akatemian. Minulla oli parikymppisenä erinomainen pohja ruotsin kieleen. Taitoni kuitenkin rapistuivat, kun en itse aktiivisesti tehnyt niiden eteen mitään. Lisää tuhoa aiheutti saksan kieli. Muutin 27-vuotiaana neljäksi vuodeksi Berliiniin, jolloin saksa jyräsi ruotsin alle. Saksan ja ruotsin

jotkut piirteet – esimerkiksi sananmuodostus – kun ovat suomenkielisen korvaan niin samankaltaisia. Suomeen palattuani tilanne oli minulle *verwirrend, förvirrande*.

Osaan ruotsia edelleen, ja etenkin luetun ja kuullun ymmärtämini on hyvällä tolalla. Mutta osaisin paljon paremmin, jos olisin parikymppisenä älynnyt panostaa ruotsiin.

Uskon, että Magma-akatemia pitkäkestoisin merkitys on juuri tässä. Jos akatemia onnistuu kannustamaan kaksikielisyyteen, siinä eivät voita pelkästään opiskelijat vaan me kaikki. ●

FÖRELÄSAREN (RETORIK)

Peter Nyman

kommunikationsproffs

Det lät redan första gången som ett inspirerande uppdrag, dels för att det var lite annorlunda, ungefär så här:

”Kom och coacha våra unga, tjugo- till trettioåriga framtida ledare i kommunikation, gruppen är blandad med både svensk- och finskspråkiga, alla samhälleligt aktiva.”

Jag tänkte förstås genast på idén. Jag kände Magmas ledning från förut och visste om tankesmedjans verksamhet. Och dess värde. Och fint att man insåg betydelsen av kommunikation, och i detta fall mer specifikt, som jag själv vill tänka det, konsten att övertyga, att vinna över folk till ens sida. För den goda saken, naturligtvis.

Retorik är någonting många i vår aningen över-rationella industriella och postindustriella kultur har tenderat försumma. Vi tänker ofta att rena fakta säljer men vi vet nog, också med våra moderna hjärnor, att vi når människor bättre och fångar deras uppmärksamhet effektivare med budskap som väddar till det emotionella. Dock bör sakuppgifter kunna kontrolleras och de bör finnas där i bakgrunden. Och vi skall inte ljuga! Men människans tankeprocesser är för det mesta metaforiska, vi tänker i bilder, har den amerikanska professorn i kognitiv lingvistik George Lakoff redan för länge sedan kommit fram till. Det här har bland annat reklamen alltid förstått att utnyttja. Också propagandan.

*"De snabbt löpande minuterna
har fungerat förvånansvärt
bra på två språk vilket varit
inspirerande att notera.
Det här konceptet kunde
modigt prövas på i många fler
sammenhang i vårt land."*

Vi vet från historien hur politiska ledare, på gott och ont, har inspirerat folk med slagkraftig retorik. I en av filmerna om den kanske största av alla brittiska statsmän konstaterade en politikerkollega till Winston Churchill efter dennes tal om blod, svett och tårar (fast egentligen sade han ”blod, möda, tårar och svett”) att nu har Churchill mobiliserat det engelska språket mot Nazityskland.

Också Ukrainas president Volodymyr Zelenskyj är känd för sin talarkonst, en konst som säkert stort bidragit till att Ukraina fortfarande som självständig stat kämpar för sin frihet mot rysk aggression. Vi kommer ihåg hans svar då han erbjöds chansen att fly: ”Jag behöver ammunition, inte skjuts”. Numera legendariskt exempel på slagkraftig retorik som fått folk och regeringar att ställa sig bakom Ukrainas kamp.

Vi minns alla också den briljanta Amanda Gormans uppmärksammade tal eller dikt ”The Hill We Climb” under president Joe Bidens invigningsceremoni bara några veckor efter stormningen av Kapitolium och endast en kort tid efter en dödlig pandemi.

Alla de här exemplen handlar om konsten att inte bara övertyga utan också om att inspirera och leda.

Det har alltid, under många år, varit fint att se de unga Magma-kursdeltagarna visa intresse för kommunikation och uppvisa stor aktivitet

under coachningen. Tiden har alltid varit knapp, man skulle gärna ha använt många fler timmar med deltagarna, men akademidagarna har förstås alltid varit fulla med även annan undervisning och träning – och bra så, vi har alla fått snällt dela på den begränsade tidsresursen.

Vi har brukat inleda med en kort och intensiv teoridel om vad övertygande kommunikation och växelverkan går ut på. Vi har gjort en dykning i antikens retorik (som fortfarande är ett aktuellt verktyg) behandlat både den verbala och icke-verbala kommunikationen och diskuterat den moderna teknologins roll. Deltagarna har aktivt fört dialog, på två språk, både sinsemellan och med coachen, till coachens stora glädje. Efter denna mer föreläsningssinriktade bit har vi omvandlat föreläsningsrummet till ett parlament med två partier (kanske med det brittiska underhuset som förebild) och sedan har deltagarna tränat i att argumentera för eller emot, fortfarande tvåspråkigt. Den här delen av träningen har alltid varit den läckraste, som man väl kan tänka sig. Våldigt roligt med mycket skratt men också goda och slagfärdiga argument enligt retorikens bästa regler. Här har dessutom teaterkonsten gått miste om en handfull veritabla talanger!

De snabbt löpande minuterna har fungerat förvånansvärt bra på två språk vilket varit inspirerande att notera. Det här konceptet kunde modigt prövas på i många fler sammanhang i vårt land. Vi vet att det runtom i världen finns till exempel tv-program som körs levade två- eller till och med flerspråkigt. Alla talar sitt eget modersmål men alla förstår också varandra. I Finland, speciellt i den tvåspråkiga huvudstadsregionen, är det tråkigt att se att svenskan ofta döljs. Seminarier och motsvarande evenemang förrättas ofta enspråkigt på finska eller tvåspråkigt på finska och engelska, eller så på endast vårt tredje alltmör inhemska språk engelska.

Magma-akademins sätt och ambition att språkbada svensk- och finskspråkiga är en viktig kulturgärning och ett gott exempel för att utveckla en fungerande tvåspråkighet i Finland och att göra svenskan, det mindre språket som ofta tvingas vika undan, mer synlig och hörbar. I vår polariserade tid är det här dessutom ett fint motmedel som stärker sammanhållningen i vårt land och förståelsen för det svenska språkets och inslagets både historiska och nutida betydelse här.

Det sägs ju också att i oroliga tider kommer Finland och Sverige alltid närmare varandra, något vi ser utspelas framför våra ögon hela tiden. Det påstås, och vilket säkert också stämmer, att Sverige och Finland aldrig varit så nära varandra som nu sedan rikssprängningen 1809. Och om Finland ska ha fungerande och täta kontakter till Sverige, inte minst genom att utnyttja det språk som binder våra länder samman, så ska vi inte begå misstaget att låta finlandssvenskarna monopolisera de här kontakterna. Kontaktytan bör vara bredare än så.

Förutom kulturgärningen för svenskan och tvåspråkigheten är det fint att Magma-akademien erbjuder deltagarna embryot till ytterligare ett nätverk för karriären, i detta fall ett nätverk som dessutom också stärker den ovannämnda kulturgärningen.

Kommer gärna och coachar igen. Jag är övertygad om att mina föreläsarkolleger tänker lika. ●

FÖRELÄSAREN (POLITIK – INRIKES OCH UTRIKES)

Stefan Wallin

Senior Adviser, tidigare partiordförande (SFP) och flerfaldig minister

Då två finlandssvenska grabbar som inte ännu riktigt känner varandra snabbt vill bonda är det givna temat beväringstiden vid Nylands Brigad. "Vilken kontingent?" Sen går autopiloten på. Minnena från "milin i Drakan" är lika säkert förbrödande som just den diskussionen (tenderar ofta dra ut på tiden) kan krascha det, som kanske till den sekunden varit hela bordssällskapets trevande sociala småprat.

Visserligen är värnpliktsminnen inte längre automatiskt genusexkluderande – eftersom också ett växande antal kvinnor gör frivillig vapentjänstgöring, i Dragsvik eller annanstans. Alltså blir livet i tegelkasernerna för allt fler en erfarenhet – därmed även nätverk – på livets snåriga stig.

Nätverk kan vi aldrig ha för många av. Hela livet, både privat och professionellt, är lika med människor i samverkan. Kontakter man knutit i tidig ålder, i sandlådan, skolan, fotbollslaget, kören, scouterna, den där roliga festen, kan vara just de man behöver senare, då och där man minst anar det. Att kontakta nån i ett akut ärende är så oändligt mycket enklare om det finns ens ett litet gemensamt minne, vare sig i spark- eller kamouflagebyxor, att hänvisa till.

Docent Markku T. Hyypä påvisade redan för länge sedan sambandet mellan livslängd och de täta sociala nätverken i Svenskfinland. Dem skall vi vara stolta över. Men våra nätverk skall inte bara vara

*"Att nätverka
är att samverka
och påverka."*

en exklusiv gulröd bubbla för seglarskor och kräftknivar. Vi skall frikostigt bjuda på dem över språk- och kulturgränserna. Då växer de för alla. Att nätverka är att samverka och påverka.

Ett nätverk för rätt många redan är tioåriga Magma-akademien. En koll av var de personer som gått den idag befinner sig, i livet, arbetslivet för att inte säga på världskartan, skulle nog ge ett imponerande resultat.

Världen idag är så komplex att den förtjänar att dryftas med också andra än den egna spegelbilden. Så missa aldrig chansen att knyta kontakter, som serveras på bricka i ungdomens direktsändning. Då blir repriserna längre fram både nyttigare och roligare. ●

ALUMNI (2022)

Aino Ojutkangas

Alumnihallituksen puheenjohtaja 2022-2023

On opiskellut valtiotieteitä ruotsiksi Helsingin yliopistossa.

Osallistuin Magma-akatemiaan vuonna 2022. Hain mukaan, koska olen kiinnostunut sekä ruotsin kielestä ja kaksikielisyydestä että yhteiskunnallisista kysymyksistä, ja Magma-akatemia yhdisti nämä molemmat mielenkiintoisella tavalla.

Akatemian ohjelma oli monipuolinen, inspiroiva ja opettavainen, ja kurssimatka Kööpenhaminaan tarjosi mielenkiintoisia vierailukohteita ja mukavia hetkiä muiden osallistujien kanssa. Tässä kirjoituksessa en kuitenkaan keskity itse ohjelman sisältöön, vaan haluan nostaa esiin Magma-akatemian ilmapiirin ja osallistujien merkityksen. Vaikka akatemian ohjelma ja Kööpenhaminan matka olivatkin inspiroivia ja opettavia, akatemian todellinen vahvuus oli sen lämmin ilmapiiri ja yhteisöllisyys muiden osallistujien kanssa.

Jo akatemian ensimmäisestä päivästä lähtien tunsin, että olin tullut oikeaan paikkaan. Muihin osallistujiin tutustuminen sujui vaivattomasti, ja yhteisiä puheenaiheita löytyi helposti, sillä meitä yhdisti kiinnostus yhteiskunnallisiin asioihin. Erityisen mielenkiintoista oli kuulla muiden osallistujien monipuolisista opiskelustaustoista ja urapoluista. Heidän kokemuksensa antoivat uusia näkökulmia myös omien urasuunnitelmieni suhteen.

Yksi Magma-akatemian inspiroivimmista piirteistä oli sen aidos-
ti kaksikielinen ilmapiiri. Ohjelmaa järjestettiin sekä suomeksi
että ruotsiksi, ja tauoilla toimiston täytti iloinen puheensorina

"Vaikka akatemian ohjelma ja Kööpenhaminan matka olivatkin inspiroivia ja opettavaisia, akatemian todellinen vahvuus oli sen lämmin ilmapiiri ja yhteisöllisyys muiden osallistujien kanssa."

molemmilla kielillä. Kävimme keskusteluja usein siten, että joku aloitti suomeksi ja toinen vastasi ruotsiksi.

Tällaiset aidosti kaksikieliset ympäristöt ovat Suomessa valitettavan harvinaisia. Suomalaisessa yhteiskunnassa pitäisi mielestäni olla enemmän paikkoja, joissa molempia kansalliskieliä käytetään sujuvasti rinnakkain ja tasavertaisesti. Magma-akatemia on hieno esimerkki siitä, miten kaksikielisyys voi edistää ihmisten välistä ymmärrystä ja yhteenkuuluvuutta. ●

LUENNOITSIJÄ (MUUT AJATUSPAJAT)

Emilia Kullas

toimitusjohtaja, EVA

Mikä on think tank?

Ruotsinkielinen sana "tankesmedja" kääntyy suomeksi ajatuspajaksi. Toinen suomeksi usein käytetty termi on "ajatushautomo".

Inhoan ajatushautomo-sanaa. Johdan työkseni Elinkeinoelämän valtuuskunta EVAa, joka on tänä vuonna 50 vuotta toiminut ajatuspaja. Olen usein vastannut kysymykseen "No mitä te siellä EVAssa oikein *teette*?"

Haudotaan ajatuksia? Se ei kuulosta aktiiviselta toiminnalta, vaan pysähtyneeltä, ehkä sisäänpäin käpertyneeltä *asennolta*. Siksi ruotsin kielen sana "ajatuspaja" sopii minusta paljon paremmin kuvaamaan Magman ja EVAn työtä. Ajatuspajoissa ei nimittäin haudota, vaan luodaan uutta.

Ajatuspajoilla on fantastinen paikka demokratiassa. Aktiivinen ajatuspaja – kuten Magma – on samaan aikaan verkosto, alusta, julkaisukanava, tiedon ja analyysin kaivos. Ihanteellisessa tilanteessa ajatuspaja on ulostuloissaan rohkea ja toimissaan itsenäinen. Tämä edellyttää, että ajatuspaja on taloudellisesti riippumaton.

Miksi me tarvitsemme ajatuspajoja?

Siksi, että mikään ei muutu, ellei joku aktiivisesti ehdota jotain uutta. Se on rehellisesti ideologisten ajatuspajojen suuri tehtävä.

"Keskustelu on aina ollut vilkasta. Olen saanut tiukkoja kysymyksiä ja suoraa palautetta ("niin kylmiä mielipiteitä"). Kaikki tämä on ollut erittäin tervetullutta."

Sekä EVA että Magma ovat arvoiltaan liberaaleja. Liberaali demokratia on kaikkine vikoineenkin yhteiskuntamuodoista se vähiten huono.

Demokratiassa valta vaihtuu vaaleissa. Poliitiikan tekijöihin vaikuttaminen vaalien välillä on ahdas kenttä, jossa pyörivät erilaiset lobbaajat ja yritysviestinnän ammattilaiset. Virkakoneistoon vaikuttaminen se vasta kankeaa onkin.

Ajatuspajojen tehtävä on tuoda yhteiskunnalliseen keskusteluun tuoretta näkökulmaa. Ajatuspajojen pitää ehdottaa sellaistaakin, mikä ei ole poliittisesti juuri nyt mahdollista. Ajatuspajojen pitää aivan ehdottomasti ehdottaa sellaista, mistä joku suuttuu. Ajatuspajojen pitää myös muistuttaa arvoista, joiden varaan perustamme maailmankatsomuksemme.

Ilman uusia ajatuksia jäämme toistelemaan vanhaa tai tyydymme uudistuksiin, jotka palvelevat vain pienen ryhmän etuja. Vaikuttamalla yleiseen keskusteluun ajatuspajat voivat omalla toiminnallaan laajentaa sitä mahdollisuuksien ikkunaa, jossa lainsäätäjät toimivat.

Suomalainen yhteiskunta on jo muotonsa löytänyt ja sellaiseensa melko hidas muuttumaan. Väitän, että Suomi hidastuu jatkossa lisää, ellemme aktiivisesti taistele tätä mukavuudenhaluista ”eikö meillä ole ihan hyvin näin” -asennetta vastaan. Perustan väitteeni Suomen demografiaan.

Olemme jo nähneet Suomessa yhden väestön ikääntymishyppäyksen. Vuonna 2010 ensimmäiset sotien jälkeen syntyneet suuret ikäluokat täyttivät 65 vuotta. Vuodesta 2010 vuoteen 2023 mennessä yli 65-vuotiaiden osuus on lisääntynyt yli 350 000 hengellä.

Elämme pidempään ja entistä terveempinä. Yhä useampi tekee töitä yli 60-vuotiaana eikä 65-vuotias ole horjuva vanhus, vaan yhä useammin hyvinvoiva ja aktiivinen kansalainen.

Eläkeikäisillä on asunto maksettu, mielipiteet valmiina ja vahva tunne siitä, että yhteiskunta on heille jotain velkaa.

Riskinottohalu laskee iän myötä. ”Uusi” kuulostaa jos ei vaaralliselta, niin ainakin vaivalloiselta. Eikö nyt mentäisi vaan kuten ennenkin?

Tätä asennetta vastaan yhä harvalukuisemman nuorison pitää jaksaa taistella. Mutta ennen kuin voi nousta barrikadeille huutamaan todella kovaa, jotta seniorit kuulevat, pitäisi muodostaa oma mielipide.

Pitää olla rohkeutta löytää oma ääni. Siksi Magma-akatemia on niin tärkeä. Yhteiskunnallinen ajattelu vaatii ponnisteluja. Se on paljon mukavampaa seurassa, ja paljon antoisampaa, jos joku vähän auttaa eteenpäin.

Olen ollut useamman kerran Magma-akatemiassa luennoimassa ajatuspajojen roolista demokratiassa. Keskustelu on aina ollut vilkasta. Olen saanut tiukkoja kysymyksiä ja suoraa palautetta (”niin kylmiä mielipiteitä”). Kaikki tämä on ollut erittäin tervetullutta.

En ole ollut tuputtamassa omia mielipiteitäni, vaan pikkuisen provosoimassa. Jos ilmastonmuutokseen ei reagoida Suomessa vielä riittävästi, mitä pitäisi tehdä? Vetää punamaalia Eduskuntatalon huokoiseen graniittiin vai hakeutua töihin vetystartupiini? Olisiko hintasäännöstely toimiva keino hillitä liikakulutusta?

Viimeiseen oli sentään helppo vastata. Suomessa elintarvikkeita säännösteltiin toisen maailmansodan aikana. Sotavuosien jälkeenkin hintasäännöstely oli voimissaan etenkin 1960- ja 1970-luvuilla.

Säännöstelyllä pyrittiin hillitsemään inflaatiota, mutta keinona se oli umpisurkea.

Jos eläkeikäisen luontaisetu on kokemus, nuorison ikioikeus on olla sydämensä kyllyydestä idealisti.

Vaikka Suomi muuttuu mielestäni hitaasti, muuttuu se kuitenkin. Yhä useampi nuorison edustaja on taustaltaan maahanmuuttaja, jonka lapsuudenkodissa puhutaan muuta kieltä kuin suomea tai ruotsia.

Magmalla on kirkas tehtävä ruotsin kielen aseman vaalijana. Ruotsin kieli linkittyy oleellisesti Suomen historiaan. Kaikki kieli-taito on aina eduksi, tulevaisuudessa kenties vielä enemmän kuin ennen kun englannista on tullut yleiskieli.

Lämpimät onnittelut 10-vuotiaalle Magma-akatemialle! Tulkoon näitä kymmenvuotia runsaasti lisää. ●

LUENNOITSIJAT (MUUT AJATUSPAJAT)

Karina Jutila

E2 Tutkimuksen toimitusjohtaja

En tiedä, kenen ideasta Magma-akatemia syntyi. Kiitokset ideanikkareille on joka tapauksessa syytä antaa. Kymmenen vuotta sitten Suomessa oli nykyistä levollisempi ilmapiiri. Arvoerot ihmisten välillä olivat pienempiä, poliitikot sopuisampia ja paremmin käyttäytyviä, media ei janonnut kuumeisesti juoruihin perustuvia klikkiuutisia eikä Venäjä sotinut naapuriaan vastaan.

Nyt näemme, että Magma-akatemiasta muodostui kohtaamispaikka erilaisille ihmisille hyvissä ajoin ennen kuin epäluulo ja epäsopu voimistuivat Suomessa. Magma-akatemia on koonnut vuosien aikana yhteen nuoria eri puolilta maata ja eri aloilta. Yhdessä oppiminen, tuttavuuksien rakentaminen sekä kieli- ja kulttuurierojen ymmärtäminen ovat olleet tekemisen ydin.

Vastakkainasettelujen sijaan akatemiassa on tehty yhteistyötä – rakentava ote on arvokas asia tänä päivänä.

Olen oppinut arvostamaan monikielisyyttä ja ruotsia aikuisena. Kouluruotsi oli minulle helppo ja mieluisa oppiaine, mutta en oppinut puhumaan ruotsia Pohjois-Pohjanmaalla. Parikymmentä vuotta sitten työelämässä hakeuduin ruotsin kurssille ja jatkoin vielä yksityisoppilaana hetken. Ilo oppia ruotsia oli paljolti mahdollisuuden opettajan Heinin ansiota!

*"Nyt näemme, että
Magma-akatemista
muodostui kohtaamispaikka
erilaisille ihmisille hyvissä
ajoin ennen kuin epäluulo
ja epäsopu voimistuivat
Suomessa."*

Ruotsin kielen taito toi uusia työmahdollisuuksia, läheisiä ihmissuhteita, kulttuurielämyksiä, ja matkailu Pohjoismaissa sai aivan uusia ulottuvuuksia. Elämästä tuli rikkaampaa. Kannustavien kokemusten jälkeen osasin ohjata omat lapseni oppimaan ruotsia; vaihto-opiskelu ja Magma-akatemia ovat tulleet tutuiksi.

Ruotsin kielen merkitys elämässäni on niin suuri, että päätin asettua asumaan Saaristomerelle Nauvoon. Arkinen ruotsi on käytössä jatkuvasti. Välillä en ymmärrä mitä lossikuski, kaupantyyjiä tai kesätapahtuman juontaja sanoo, mutta nautin kieli- ja kulttuuriympäristöstä – ja upeasta meriluonnosta – suunnattomasti. Elämä voi saada uuden suunnan, jos on oppivainen ja ennakkoluuloton.

Kriisien ja vastakkainasettelujen aika korostaa yhteistyön ja luottamuksen merkitystä. Sen sijaan, että olisimme osa huutokuoroa, voimme näyttää omalla käytöksellämme itsellemme, toisillemme ja ennen kaikkea nuorelle sukupolvelle, että Suomi on edelleen sivistisyhteiskunta, johon mahtuvat erilaiset arvot, kielet ja elämäntavat. Monipuolisuudesta kumpuaa uutta luovuutta, joka tuo henkilökohtaisia onnistumisia ja menestystä Suomelle.

Magma-akatemia on rakentamassa yhteistä tulevaisuuttamme. Kiitokset työstä! ●

ALUMNEN (2015)

Alexander Lång

Specialmedarbetare för Finlands Europa- och ägarstyrningsminister
Joakim Strand på Statsrådets kansli

Som deltagare på den andra Magma-akademin under våren 2015, för snart tio år sedan så måste jag säga att det är flera olika element man fortfarande minns, och dessutom minns riktigt bra. Så är inte alltid fallet med nästan ett decennium gamla händelser.

För det första så var det den andra akademien som arrangerades, så utveckling skedde hela tiden dels utgående från erfarenheterna från den första akademien som skett året innan, år 2014. Men de största minnesbilderna hänför sig egentligen till innehållet. Akademiens moduler, som till exempel modulen kring opinionsbildning lärde varje deltagare att skriva mycket högklassiga opinionstexter som jag personligen tror att många av deltagarna haft nytta av senare i livet. Det har i alla fall jag själv haft, och dessa lärdomar har blivit mycket tillämpliga både som samhällsintresserad medborgare men också i arbetets tecken.

En annan sak jag minns med värme är de högklassiga föreläsarna, som vi mötte under modulerna på Tankesmedjan Magmas kontor på Annegatan. Dels minns man dessa föreläsningar för att talarna var mycket inspirerande, dels för att man faktiskt lärde sig och kom ihåg något de sagt ännu en lång tid efteråt. Jag minns fortfarande dom intressanta diskussionerna vår akademi hade med Erkki Liikanen eller frågorna vi fick ställa till Jörn Donner. Genomgående var det intressanta, värtaliga samhällspåverkare

och experter som föreläste och deltog i diskussionerna med oss under modulerna.

Och den sista men inte minsta saken som akademien förde med sig var studieresan till Bryssel. Om jag minns rätt så var det så att vi hade den tredje och sista modulen placerad under fredag-lördag ett veckoslut i maj och sen åkte vi ner till Bryssel på söndagen för det till akademien tillhörande studiebesöket. Det var en intensiv helhet, men samtidigt en mycket väckande och lärorik helhet. I Bryssel träffade vi många intressanta personer, samt besökte många av EU:s institutioner. Till exempel så minns jag väl hur vi besökte kommissionär Jyrki Katainen på Berlaymonts (EU-kommissionens högkvarter) tolfte våning eller när vi besökte Europaparlamentet och träffade bland annat Europaparlamentariker Nils Torvalds.

Studiebesöket till Bryssel fungerade alltså egentligen som en fjärde modul, en EU-modul som i alla fall för undertecknad skapade ett intresse för den Europeiska unionen och beslutsfattandet som anknyter till EU:s funktionssätt. Det intresset blev sedan så starkt att jag senare genom praktikprogrammet Liberal Praktik valde att söka praktikplats i Europaparlamentet i staben hos Europaparlamentariker Nils Torvalds. Bara för att under fem månader lära mej mera under hösten 2017-våren 2018. Det ena ledde till det andra, och snart hade Bryssel och EU fått en ny finländare i den ökända EU-bubblan. Efter praktiken så fungerade jag i många roller i Torvalds stab under åren 2017–2024. Senast som kontorschef och speci-

"Jag minns fortfarande dom intressanta diskussionerna vår akademi hade med Erkki Liikanen eller frågorna vi fick ställa till Jörn Donner."

almedarbetare för honom ända fram tills efter EU-valet 2024, vartefter jag stannade som Anna-Maja Henriksson rådgivare under det nya mandatet. Men rätt snart fick jag den stora äran att bli kallad till specialmedarbetare för Europa- och ägarstyrningsminister Joakim Strand, var jag jobbar med främst EU-relaterat också i skrivande stund.

Magma-akademin fungerade alltså för mig indirekt som en karriärstartare, något jag kanske inte hade förväntat mig innan den började. Därför var det roligt att i mån av möjlighet träffa de senare akademierna under deras studiebesök i Bryssel.

Men akademien fungerade också som en utmärkt plattform för nätverkande, goda diskussioner med de andra deltagarna och på något sätt också som en utvecklingsplattform för det egna samhällsintresset. Det tror jag att varje deltagare har kunnat konstatera.

Grattis Magma-akademin 10 år! ●

KOORDINATORN (DEN FÖRSTA)

Krista Holmberg

Solution Development Manager, Project Management, Neste

”Hej, tyvärr har vi valt en annan kandidat till rollen du ansökt, men vi kan erbjuda dig en ny roll som Magma-akademinns koordinator. Är du intresserad?”

Ungefär så här började telefonsamtalet som kom att bli startskottet för min tid på Tankesmedjan Magma och särskilt Magma-akademin. I början var konceptet ”Magma-akademin” väldigt annorlunda än det som senare kom att forma sig till den Magma-akademin vi känner till idag. Det var superintressant och fint att som studerande och senare nyutexaminerad få vara med och utveckla samt bygga upp de olika modulerna som Magma-akademin till stor del än idag består av. För att inte tala om det roliga i att lära känna föreläsare, medverkande och deltagare i Magma-akademin.

När jag tänker bakåt på min tid inom Magma-akademin minns jag den med ett leende. Vi hade en bra gemenskap på jobbet, resurser att använda och akademien ansågs som en viktig del av Magmas verksamhet. Arbetet med att koordinera Magma-akademinns program och bygga upp seminarierna var mångsidigt och innehöll allt från att kontakta eventuella föreläsare till att fundera på teman och innehåll. Särskilt viktigt var det att hitta en bra balans mellan de båda inhemska språken. För att inte glömma allt kaffekokande. Kaffe gick det åt i mängder, men med god tur hann jag dricka en kopp kaffe själv också mellan varven. Magmas kök på Annegatan kom att bli som ett litet privat utrymme där jag kunde sitta ner och dra andan en stund under de långa arbetsdagarna som modulerna och middagarna förde med sig.

En höjdpunkt inom akademien är förstås studieresan! Som en nybliven mamma till en liten bebis, som sov alldeles för dåligt om nätterna på den tiden, kändes några dagar i Bryssel väldigt lyxigt. I Bryssel bestod resan av flera intressanta och givande studiebesök, men minst lika viktigt var middagarna och det sociala på fritiden då deltagarna hade möjligheten att lära känna varandra och sammansvetsas. Vi hade en bra gemenskap i de Magma-akademi grupper som jag var med i och jag vet att flera deltagare håller kontakt med varandra ännu idag.

"Särskilt viktigt var det att hitta en bra balans mellan de båda inhemska språken. För att inte glömma allt kaffekokande."

Trots fina erfarenheter har allt sin tid och för mig var det dags att gå vidare i karriären efter att jag varit med om några Magma-akademi kurser. Totalt jobbade jag på Magma från hösten 2012 till våren 2019, med några pauser emellan. Min tid som koordinator för Magma-akademin gav mig en massa nya erfarenheter, kontakter och också lite skinn på näsan. En viktig egenskap som jag tagit med mig är nog förmågan att anpassa mig i olika situationer samt komma överens och kommunicera med olika slags människor.

Som avslutning vill jag ändå säga att det jag saknar mest från min tid med Magma-akademin är nog människorna; både mina dåvarande kollegor samt alla fina deltagare och andra medverkande. Det är människorna som i slutändan gör Magma-akademin till det den fortfarande är idag - tio år senare. ●

ALUMNI (2016)

Juho Ojares

Rakennustekniikan diplomi-insinööri

Osallistuin vuonna 2016 Magma Akademi kolmoseen.

Lukiokaverini Jan sattui vinkkaamaan kurssille hakemisesta, koska hän oli käynyt sen itse vuotta tai kahta aiemmin. Opiskelin itse Tampereen teknillisellä yliopistolla, joten sen viiteryhmän kautta olin Magmaa autuaan tietämätön. Jan kuitenkin vinkkasi tästä minulle, koska olin jo silloin vahvasti mukana politiikassa ja kaupunginvaltuutettuna Ylöjärvellä.

Kirjoitin hakemuksen, ja onnekseni pääsin sisään. Konsepti tuntui jo paperilla todella mahtavalta ja hienolta mahdollisuudelta. Ensimmäisellä tapaamisella herätti pientä hilpeyttä se, että kuinka joku raksateekkari on tänne päätnyt, mutta homma kyllä valkeni nopeasti kaikille, kun poliittiset luottamustoimet ja tausta tulivat esille. Meillä oli alusta loppuun todella hyvä porukka, ja oli itsellekin todella mukavaa olla porukassa, jossa taustat olivat monipuoliset, ja toki jokseenkin erilaiset, kuin mitä oma teekkarikupla oli. Heti alusta jäi todella hyvin mieleen se, kuinka hyvin meillä myös Nils Erik Forsgårdin kanssa synkkasi. Hänestäkin oli selvästi mukavaa, että yksi vähän tällainen outolintu oli mukana porukassa.

Toinen mieleenpainuva asia alusta asti oli meidän kurssilaisten väliset laadukkaat keskustelut ja väittelyt. Oli antoisaa käydä oikeasti älyllistä keskustelua, jossa ei meuhkattu ja yksinkertaistettu asioita liikaa. Välillä oli asioita, joissa keskustelukumppani oli hyvin vasemmalla, ja minä

taas hyvin oikealla, mutta pystyimme käymään silti todella rakentavaa keskustelua toisiamme haastaen. Oli kerrankin hienoa keskustella niin, että vaikka oli täysin eri mieltä ”vastapuolen” kanssa, pystyi silti ymmärtämään, että miksi hän on sitä mieltä kuin on ja miksi ajattelee kuten ajattelee. Nykyajan poliittisen keskustelun ja somemaailman kulttuurissa ei kovin usein pääse käymään näin laadukkaita keskusteluja, vaan keskustelukulttuuri on hyvin raakaa ja epäkunnioittavaa.

Brysselin retki sillä uudella kaveriporukalla oli tietysti koko kurssin kohokohta, ja siitä reissusta otettiin kaikki irti niin vierailukohteista, verkostoitumisesta kuin hauskanpidostakin. Kurssilta jäi myös kontakteja ja kavereita, joihin on tullut pidettyä yhteyksiä näin myöhemminkin. Pari kertaa olen ehtinyt alumnitapaamisiin-

*"Nykyajan poliittisen
keskustelun ja somemaailman
kulttuurissa ei kovin usein
pääse käymään näin
laadukkaita keskusteluja,
vaan keskustelukulttuuri
on hyvin raakaa ja
epäkunnioittavaa."*

kin Osloon ja Tukholmaan, ja niissä on taas tutustunut muiden kurssien magmalaisiin. Lisäksi osallistuin myöhemmin myös lyhyemmälle Liberal Academy-kurssille, joka oli pääpiirteittäin tietysti saman tyyppinen kuin Magma III.

Ruotsin kielen kehittäminen oli tietysti myös mukavaa, kun sitä ei täällä Tampereen suunnalla arjessa juurikaan tule vastaan. Oli myös helppo puhua, kun kurssin väki oli osin kaksikielistä, jolloin ei tarvinnut jännittää, vaan saattoi heittää Suomea sekaan. Välillä keskustelut menivät niin, että kumpikin puhui omaa äidinkieltään, ja ymmärsimme hyvin toisiamme, vaikka ”ammattisanaston” tuottaminen ei olisi itseltä onnistunutkaan.

Kaiken kaikkiaan Magma-akatemia III oli todella hyvin järjestetty, ja meistä kurssilaisista pidettiin hyvää huolta. Kurssin suurinta antia olivat muut kurssilaiset, Magman väki, kurssin vierailijat, Brysselin retki ja itsensä haastaminen. Niin ajattelun, argumentoinnin kuin kielitaidonkin puolesta. Vaikea sanoa mitään yksittäistä taitoa, jonka erityisesti nostaisi esiin, muuta kuin ehkä argumentointi ja vaikuttavan tekstin kirjoittamiseen liittyvät asiat. Kurssin muistiinpanoja on edelleen tallessa, ja ne tulee aina silloin tällöin kaivettua esiin. Myös kurssilla luodut verkostot olen kokenut tärkeäksi, koska yleensä jos itse ei osaa tai tiedä, verkostoista on apua.

Kaiken kaikkiaan kokemus oli huikea, ja olen todella iloinen, että pääsin osallistumaan. Lähtisin koska tahansa uudelleen, jos vastaava mahdollisuus tulisi vastaan. Erityiskiitokset vielä muille meidän kurssilaisille, ja suuret kiitokset Magmalle tämän kokemuksen mahdollistamisesta, suosittelen tuleville kursseille hakemista ihan jokaiselle! ●

CIVITA OCH VI

Eirik Løkke

Rådgivare vid tankesmedjan Civita i Oslo

Den franske forfatteren Victor Hugo skal en gang ha uttalt at ingenting er sterkere enn en idé hvis tid har kommet. Men Hugos mantra fordrer at noen er villig til å formulere ideer og kjempe for dem. Og nettopp ideenes betydning er og har vært tankesmienes *raison d'être*.

I 1945 møtte Sir Anthony Fischer, en dekorert krigshelt med bakgrunn fra The Royal Air Force, Friedrich Hayek på London School of Economics. Fischer hadde akkurat lest en artikkelutgave av *The Road to Serfdom* i Readers Digest, og innholdet gjorde et sterkt inntrykk på den unge jagerpiloten. Fischer fortalte Hayek at han vurderte å forfølge en partipolitisk bane, men Hayek frarådet ham det. For selv om han skulle nå Downing Street 10, ville han bli så "korrumpert" av partipolitiske kompromisser, at det ville utvanne mulighetene til å øve innflytelse. Start heller en tankesmie, foreslo Hayek. Man kan påvirke samfunnet betydelig mer gjennom langsiktig intellektuelt arbeid enn med kortsiktig partipolitisk aktivisme.

Fischer fulgte rådet til Hayek og etablerte i 1954 tankesmien *Institute of Economic Affairs* (IEA), og gjennom langsiktig arbeid evnet tankesmien å påvirke britisk politikk i markedsliberal retning, især gjennom valget og regjeringsperioden til Margaret Thatcher. Tilfellet Fischer og IEA er et glitrende eksempel på hvordan tankesmier kan påvirke samfunnsdebatten. Lignende eksempler finner vi også i USA i form av diverse konservative

og libertarianske tankesmier (eksempelvis Heritage, American Enterprise og CATO), som la grunnlaget for høyresidens suksess på 1980-tallet.

Også i Norden har tankesmier blitt et vanligere – og viktigere – fenomen, især for de av oss som tilhører den liberale ide-tradisjon. Svenske Timbro har påvirket svensk debatt i snart 50 år – og vært et forbilde for andre nordiske tankesmier. Både norske Civita og danske CEPOS feirer 20-års jubileum i år. Og Magma-akademien feirer 10-årsjubileum. Felles for alle de nordiske tankesmiene er vår tro på betydningen av skolerung. Ja, det er vanskelig å overvurdere betydningen av å tiltrekke seg flinke og nysgjerrige mennesker som vil påvirke landets fremtid. Nettopp derfor er jeg glad for at vi siden 2015 har etablert årlige nordiske alumnimøter. Muligheten for å treffe politisk interesserte mennesker på tvers av våre nordiske land, har vært en viktig årsak til at disse møtene har vært et populært tilbud i Norge.

Vi lever i en tid som domineres av soundbites og sterke meninger – ofte på sviktende grunnlag. Samtidig preges offentligheten av fragmentering, noe som gjør demokratisk diskusjon ekstra utfordrende. Vi ser en internasjonal trend hvor liberale og demokratiske verdier er under press, og autoritære krefter er på frammarsj. Det er nok en grunn til at vi i liberale tankesmier må arbeide enda hardere fremover for å revitalisere idedebatten generelt og betydningen av liberale ideer spesielt. I så måte hjelper det å kunne lære av hverandre, slik vi får muligheten til under felles nordiske samlinger.

Så kjære Magma – gratulerer med jubileet – og lykke til med de neste 10 årene!

Jeg gleder meg til å følge arbeidet deres fremover for å gjøre Finland mer liberalt! ●

TIMBRO OCH VI

Patrick Krassén

Rektor för Stureakademin 2010-2013, Ordförande för Stures alumner 2010-2017. Till vardags policychef på Företagarna.

Det är hedersamt att ha blivit tillfrågad att bidra med en text till er jubileumsskrift. Jag minns akademiens tillblivelse – och var i visst mått inblandad.

2003 hade Timbro grundat Stureakademin, vårt motsvarande utbildningsprogram för studenter. Jag gick programmet 2006, och var året efter en av initiativtagarna till den fristående alumnföreningen, Stures alumner. Sedermera blev jag ordförande för alumnföreningen, och 2010-2013 var jag rektor för Stureakademin.

I början av september 2014 gav Timbro ut Nils Erik Forsgårds bok "Ingens herre, ingens träl", om Anders Chydenius liv och verk. Vid lanseringen på Timbro ledde jag författarsamtalet med Nils Erik. Därigenom etablerades min kontakt med honom och med Magma.

Låt mig backa bandet något.

2009 bevistade jag en sommarkurs utanför Philadelphia, anordnad av amerikanska Institute for Humane Studies (IHS). En medstudent vid kursen var Eirik Løkke, alumn från Civita-akademiet i Norge, som anordnas av Timbros systertankesmedja Civita. I våra samtal under veckan vid IHS formades en idé om att anordna en träff för alumner från Civita-akademiet, Stureakademin och den danska motsvarigheten, CEPOS Akademi. Ett drygt år

senare, i oktober 2010, förverkligades idén när den första av dessa (sedermera årliga) nordiska träffar anordnades, i Stockholm.

Tillbaka till slutet av 2014.

Nils Erik återvände till Stockholm i december, och vidtalade mig om att Magma hade en liknande utbildning som Stureakademin, och som hade haft Stureakademin's upplägg som viss inspiration. Om minnet inte sviker mig hade Nils Erik haft diskussioner om Magma-akademin's möjliga utformning också med Timbros tidigare VD Maria Rankka. När jag träffade Nils Erik på ett café i Stockholm nämnde jag det nordiska alumnsamarbetet – och Nils Erik visade stort intresse att ansluta Magma-akademin's alumner till detta. Därtill erbjöd sig Magma att stå värd för kommande års alumnträff.

Så blev det.

I juni 2015 besökte Eirik Løkke och undertecknad Helsingfors och Magma. Planering påbörjades för alumnträff i Helsingfors – som kom att genomföras 20 - 21 november 2015. Deltagarna fick lyssna till bland annat Ole Norrback, Stefan Wallin, Heidi Harju-Luukkainen, Sixten Korkman och Jörn Donner, knyta nya kontakter, lära sig mer om respektive länders politik – och ägna sig åt en god dos muntration.

De nordiska alumnträffarna har fortsatt. Beklagligen har jag själv inte kunnat bevista mer än någon enstaka träff sedan 2015 – småbarnsåren inträdde – men

"När vi startade Stures alumner var det med den medvetna ambitionen att bygga upp en organisation som skulle kunna leva vidare, även efter att vi i "grundargenerationen" lämnat."

blev oerhört glad att, samma dag som detta skrivs, i inkorgen se inbjudan till årets nordiska träff; lämpligen förlagd i just Helsingfors.

Avslutningsvis några ord om alumntanken.

När vi startade Stures alumner var det med den medvetna ambitionen att bygga upp en organisation som skulle kunna leva vidare, även efter att vi i "grundargenerationen" lämnat. Det är genom alumnföreningarna som deltagare i våra respektive utbildningar kan träffas, få nya bekantskaper, lära av och hjälpa varandra, utbyta idéer och erfarenheter, forma traditioner – och ge framtida studenter ett ytterligare skäl att vilja söka till utbildningen.

Ju längre organisationen lever, desto starkare blir den. Så, Magma-akademin och er alumnverksamhet – skål för er och för många lyckosamma år framåt! ●

© Magma 2024

Layout: Heigo Anto

Print: Nord Print

ISBN: 978-952-7328-48-4

ISSN: 1798-4629

STIFTELSEN
Tre Smeder

magma